

Den 23. maj 2006

L 160 Samrådsspørgsmål A-C

Spm. A: "Vil ministeren redegøre for lovforslagets bestemmelser om maksimum for dyrehold på den enkelte ejendom og bedrift herunder for det maksimale antal ekstra svin, der kan holdes på den enkelte bedrift, hvis lovforslaget vedtages?"

Svar:

Der har været mange store tal fremme i debatten.

Det er imidlertid vigtigt at holde sig for øje, at når grænserne på 750 og 950 dyreenheder omregnes til et eller andet antal svin, så er dette for det første et tal, der er afhængigt af, hvilken produktionsform, der anvendes på den enkelte bedrift. Det er klart, at jo længere dyrene går på den enkelte bedrift, jo mere gylle når hvert enkelt dyr at producere, og jo mindre bliver besætningen, målt i antal dyr.

For det andet er disse store tal - jeg tror at der har været nævnt tal på 30.000 og 32.000 dyr - altså tal for årsproduktionen, og dermed ikke tal for, hvor mange dyr, der på en given dag er på den enkelte bedrift.

I min besvarelse af spørgsmål 15 oplyste jeg således, at en grænse på 950 dyreenheder svarer til, at man årligt opfeder 33.250 slagtesvin fra 30 kg til 102 kg. Det tager imidlertid kun omkring 87 dage, så det svarer vel til knapt 4 hold om året, hvorfor en sådan fedesvinebesætning altså vil være på godt 8.000 dyr.

Tilsvarende, hvis man regner på en ren sobesætning, så vil 950 dyreenheder svare til en besætning på lige godt 4000 årssøer. En sobesætning af denne størrelse vil kunne producere godt 100.000 smågrise om året, hvoraf dog kun knapt 8.000 vil være til stede ad gangen

Hvis der derimod regnes med en integreret produktion, hvor grisene fedes færdige på bedriften, svarer 950 dyreenheder kun til en besætning med ca. 860 årssøer + opdræt.

Sådan kan man regne frem og tilbage, alt efter hvilken produktionsform man lægger til grund, og hvor stort et tal man gerne vil have. Hvis man ændrer på vægtgrænserne eller slagtealderen, kommer der igen et helt nyt sæt tal.

Spm. B: “Vil ministeren redegøre for den i lovforslagets bemærkninger nævnte handlingsplan for dyrevelfærd og miljø på bedrifter, herunder for om en handlingsplan skal indeholde særlige krav om hensyn til omgivelserne for landbrug i bynære områder?”

Svar:

Jeg vil gerne lige indlede med at slå systematikken i forslaget helt fast.

Forslaget indeholder alene en bemyndigelse til at ministeren kan fastsætte nærmere regler til afløsning af de eksisterende regler.

Den tekst, der er anført i bemærkningerne, er således alene en skitsering af de rammer, som vil skulle udfyldes af en ny bekendtgørelse.

Det er hensigten, at den nye bekendtgørelse skal videreføre den nugældende grænse på 750 dyreenheder.

Der indføres dog en mulighed for at udvide ud over denne grænse indtil 950 dyreenheder hvis den pågældende besætning opfylder en række skærpede krav til dyrevelfærd og miljø.

Det er i lovforslaget anført, at det er tanken, at disse skærpede krav bl.a. kan omfatte vilkår om udarbejdelse af en handlingsplan på den enkelte bedrift for en særligt miljø- og dyrevenlig drift. En sådan handlingsplan kan eksempelvis indeholde tiltag vedrørende boksstørrelser, sygestier, halmtildeling, anvendelse af farebokse og dyrlægetilsyn, samt tiltag på miljøområdet.

Disse kriterier skal fastlægges med udgangspunkt i en faglig udredning, der skal foreligge inden udgangen af 2006. Denne faglige udredning skal foretages af en arbejdsgruppe med deltagelse af alle relevante organisationer. Dette fremgår også af lovforslaget.

Jeg kan derfor ikke i dag fortælle præcist, hvad disse kriterier kommer til at indeholde i detaljer, idet de jo netop skal udarbejdes senere på året af en gruppe særligt sagkyndige.

Vedrørende dyrevelfærdsdelen kan jeg dog henvise til min besvarelse af udvalgets spørgsmål 22, hvor der er redegjort for de eksisterende regler for både kvæg og svin. Som det fremgår, er der for nogle af disse regler tale om, at

der er etableret overgangsordninger, der tager højde for allerede foretagne investeringer i bygninger og staldinventar.

Eventuelle skærpede krav vil så vidt muligt komme til at ligge i forlængelse af nogle af disse eksisterende regler, eventuelt i form af en tidligere indfasning af allerede vedtagne forbedringer.

Tanken bag denne model er, at man så at sige skal betale for den yderligere udvidelse i form af en ekstra indsats på dyrevelfærd og miljø.

Det hænger naturligt sammen med størrelsesøkonomien i husdyrbruget. En større besætning vil efter Fødevareøkonomisk Instituts beregninger, alt andet lige kunne drives mere økonomisk, og dermed med lavere omkostninger pr. produceret enhed, end en mindre besætning.

Det er ligesom i alle andre produktionsvirksomheder.

Dermed vil der ved en udvidelse ud over den nuværende grænse så at sige være råd til at afsætte lidt flere midler pr. produceret dyr til f.eks. dyrevelfærd end det er muligt ved mindre produktioner. Kan vi finde den rigtige balance, så vi både opnår en forbedring på miljø og dyrevelfærd og sikrer et økonomisk incitament til landmanden, så tror jeg, at vi kan sikre bedre forhold for en betydelig del af husdyrene, samtidigt med, at vi styrker landbrugets konkurrencekraft.

Med hensyn til den anden del af spørgsmålet om hensynet til omgivelserne i de bynære områder er der jo netop taget højde for det i forslaget bemærkninger, hvor der står, at det er hensigten at arealkravet fremover skal opfyldes på bedriftsniveau i stedet for som i dag på ejendomsniveau.

Dette muliggør netop, at eventuelle udvidelser eller nybyggerier af staldanlæg kan lægges mere frit på bedriften, og at der derfor i flere situationer bliver tale om at flytte staldanlæggene ud af landsbyerne. Jeg er ikke i tvivl om, at dette er en løsning, som vil kunne komme både landbruget og naboerne til gavn. Der er jo ingen, der har interesse i at skabe flere nabokonflikter, hvis det kan undgås til gavn og glæde for alle parter.

De kulturelle og landskabelige hensyn, der i dag varetages gennem systemet med landzonetilladelser efter planloven vil fortsat sikre, at der sker en fornuftig afvejning af de forskellige hensyn i forbindelse med en udflytning.

Spm. C: “Vil ministeren redegøre for de miljømæssige konsekvenser af lovforslaget?”

Svar:

Landbrugsloven handler først og fremmest om landbrugets struktur og ejerformer. Det vi ændrer på her, er alene de grænser, der er fastsat ud fra rent strukturpolitiske hensyn, og som i deres nuværende form virker som barrierer for en erhvervsudvikling, der både kan være lønsom og egnet til tilpasning til nye miljønormer.

Dermed reducerer vi i et vist omfang de strukturpolitiske bindinger på hvor meget jord, den enkelte producent skal binde sine investeringsmidler i for at etablere en animalsk produktion, men det er vigtigt at gøre sig klart, at dette forslag ikke indebærer, at alle landets svineproducenter herefter kan gå ud og udvide produktionen.

Derfor er det i bemærkningerne til lovforslaget anført, at der ikke er miljømæssige konsekvenser.

Jeg vil nu overlade ordet til miljøministeren.